



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 3. april 2023
Kontor: Straffuldbyrdselskontoret
Sagsbeh: Josefine Fyrstenberg
Sagsnr.: 2023-0030-8481
Dok.: 2760115

Besvarelse af spørgsmål nr. 387 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 387 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. marts 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Zenia Stampe (RV).

Peter Hummelgaard

/

Natasja Walbom

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 387 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, hvor mange af de varetægtsfængslede, der har mindreårige børn, og hvilke rettigheder børnene har til samvær, samtale og kommunikation med deres varetægtsfængslede forælder, herunder også redegøre for rækkevidden, omfanget og hyppigheden af disse rettigheder?”

Svar:

Hele familien bliver påvirket, når et familiemedlem kommer i fængsel. Det gælder særligt for de børn, der skal vænne sig til en hverdag med en far eller mor i fængsel. Som justitsminister er jeg derfor meget optaget af, at vi har et system, der sikrer de bedst mulige vilkår for de børn, hvis forælder sidder i fængsel. Det er vigtigt for barnets trivsel, at der er en god relation mellem barn og forælder, og derfor har det stor betydning, at barnet har mulighed for at opretholde en personlig og regelmæssig kontakt til den indsatte forælder.

Justitsministeriet har for så vidt angår barnets mulighed for at opretholde kontakten med en indsat forælder indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Direktoratet for Kriminalforsorgen har ved besvarelsen lagt til grund, at spørgsmålet relaterer sig til varetægtsarrestanter, som ikke er underlagt begrænsninger bestemt af retten eller politiet i medfør af retsplejelovens regler herom.

1. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan oplyse, at der ikke foretages en systematisk registrering af, om de indsatte har børn. Derfor kan direktoratet ikke oplyse, hvor mange af de varetægtsarrestanter, der har mindreårige børn.

2. Det følger af retsplejelovens § 771, stk. 1, at en varetægtsarrestant kan modtage besøg i det omfang, opretholdelse af orden og sikkerhed i varetægtsfængslet tillader det.

Det følger videre af reglerne i varetægtsbekendtgørelsens § 40, at en varetægtsarrestant med visse undtagelser har ret til besøg, så ofte forholdene tillader det. Kriminalforsorgen kan således forbyde besøg, hvis dette i det enkelte tilfælde findes påkrævet af ordens- og sikkerhedsmæssige grunde. Hvis det i det enkelte tilfælde ud fra ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn findes påkrævet, kan kriminalforsorgsområdet bestemme, at besøg

skal gennemføres under overværelse af personalet i institutionen. Dette fremgår af varetægtsbekendtgørelsens § 43, stk. 1, og § 45, stk. 1.

Besøgstiden må ikke være kortere end en halv time, og længe-revarende besøg skal tillades i det omfang, forholdene tillader det. Det angivne tidsrum for varigheden af besøg er således ”minimumsbesøgstiden”. Varetægtsarrestanter i kriminalforsorgens institutioner bliver som udgangspunkt tilbudt mindst ét ugentligt besøg af mindst én times varighed. Muligheden for at give tilladelse til udvidet besøg bør bl.a. overvejes, når der ønskes tilladelse til besøg af børn, og sådanne anmodninger bør så vidt muligt imødekommes, hvis børnene er nærtstående til den indsatte. Det bemærkes i den forbindelse, at personale- og kapacitetsmæssige ressourcer kan gøre, at det ikke er muligt at tilbyde de indsatte udvidet besøg.

Direktoratet skal desuden bemærke, at det følger af varetægtsbekendtgørelsens § 53, at besøg af børn normalt kun kan finde sted under ledsagelse af en voksen, ligesom besøg af børn normalt kun kan finde sted med samtykke fra forældremyndighedens indehaver.

3. Det følger af varetægtsbekendtgørelsens § 72, at en arrestant kan få tilladelse til at føre telefonsamtaler, hvis forbindelse gennem brevveksling ikke uden væsentlig ulempe kan afventes og i det omfang, det er praktisk muligt.

Politiet kan dog af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig, at en arrestant fører telefonsamtaler. Kriminalforsorgsområdet kan desuden nægte en varetægtsarrestant at føre telefonsamtaler, hvis dette findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

Varetægtsarrestanters telefonsamtaler – bortset fra bl.a. samtaler med forsvareren – påhøres eller aflyttes uden retskendelse af kriminalforsorgsområdet, medmindre dette ikke findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

Det følger ligeledes af varetægtsbekendtgørelsens § 76, at kriminalforsorgsområdet under hensyn til forholdene i den enkelte institution kan fastsætte regler om den praktiske gennemførelse af varetægtsarrestanters ret til at føre telefonsamtaler, herunder om ovennævnte begrænsninger med hensyn til hyppighed og varighed af telefonsamtaler under hensyn til de personaleressourcer, der medgår til at påhøre eller aflytte samtalerne.

Som nærmere beskrevet i den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 389 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, har kriminalforsorgen mindst én børneansvarlig fængselsbetjent eller andet

personale i arresthuset, der har til opgave at iværksætte tiltag og aktiviteter, som kan være med til at understøtte relationen mellem indsatte og deres børn. De børneansvarlige kan eksempelvis tilbyde de indsatte forældre at indlæse godnathistorier for deres børn og udarbejde et fotohæfte, således at de indsattes børn kan se, hvor deres forælder bor. Desuden står den børneansvarlige for at arrangere familiearrangementer for de indsattes børn, såsom fastelavn og juleklip i kriminalforsorgens institutioner.”